

MARWAN ABDEL: SİYONİZME VE ABD'YE KARŞI OLAN HER TAVIR DESTEKLENMELİDİR

FHKC'nin Lübnan Sorumlusu Marwan Abdel-Al'la Filistin mücadelesini, Marksizm Leninizm ve İslamiyet ilişkisini, İran'ın ve Kürtlerin durumunu konuştuk.

Kavel Alpaslan: Söyleşi

BEYRUT – Lübnan, büyüklükleri değişen 12 kampla, dünyada en fazla Filistinlinin yaşadığı ülkeler arasında yer alıyor. Nüfusu yüzbinlere ulaşan Filistinliler, nesillerdir bu kamplarda yaşarken, mücadelelerini temsil eden çeşitli siyasi hareketler de varlıklarını güçlü bir şekilde sürdürüyor.

1960'ların sonunda George Habaş, Leyla Halid ve Gassan Kanafani gibi kadroları ve yaptıkları eylemlerle tüm dünyanın gündemine girmiş Filistin Halk Kurtuluş Cephesi (FHKC) de kamplarda varlığı hissedilen örgütlerden. FHKC, Marksizm-Leninizm'den beslenen bir ulusal kurtuluş hareketi. Mar Elias Mülteci Kampı'nda FHKC'nin Lübnan Sorumlusu Marwan Abdel-Al ile görüştük. Aynı zamanda roman yazarı ve ressam olan Abdel-Al, bize Filistinli hareketlerin birbirleriyle ilişkilerini, ideolojik hatlarında ne gibi yorumların olduğunu, Ortadoğu'daki diğer ulusal mücadelelere nasıl baktıklarını anlattı ve tabii ki Lübnan'daki son yolsuzluk karşıtı protestolara da değindi...

Başlarken bize ilk olarak örgütünüzün Lübnan'daki yapısından bahsedebilir misiniz? Nereelerde ve hangi biçimlerde örgütlüsünüz? Bu kamplardaki diğer Filistinli örgütlerle

iletişiminizi nasıl kuruyorsunuz?

Öncelikle hoşgeldiniz. Bizler 1948'de İsrail güçlerince Filistin'den sürülmüş ya da kaçmış Filistinli mültecileriz. Ve biz mülteciler olarak tüm Lübnan genelinde sadece 12 kampın içerisinde yaşayabiliyoruz. Kampların dışarısında bir araya geliyoruz, dışarıda da Filistinli mültecilerle karşılaşabilirsiniz. İsrail'in Lübnan'ı işgalinden önce bizim milislerimiz ve başka askeri birliklerimiz vardı. Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) ve Lübnan makamları arasında yapılan anlaşmadan sonra Filistinlilerin artık askeri bir gücü yok. Şimdi Lübnan meselesindeki hassasiyet dolayısıyla cephedeki direniş, geçmişin aksine Lübnan'ın sorumluluğunda, Filistinlilerin değil.

Kendi adımıza konuşmak gerekirse FHKC Lübnan'daki tüm kamplarda varlık gösteriyor. Ancak faaliyetlerimiz geçmişten daha farklı. Askeri hattan kültür ve eğitim alanına, gençler ve kadınlar için çalışan kulüplere...

Aramızdaki ilişkiye gelecek olursak ana nokta şu: HAMAS, El Fetih ve diğerleri... Tüm örgütler var olabilmek için yaşıyorlar. Lübnan'daki Filistinli mültecilerin özel durumundan kaynaklı olarak aramızda bir sorunumuz yok. Anlaşma noktamız oldukça net: Kamplarda asla iç çatışmalara girmeyeceğiz, kamplarımızı ve halkımızı korumamız gerekiyor. Ve elbette halkımızın yaşam koşullarını iyileştirmek için de buna ihtiyacımız var.

Şu açık ki biz Lübnan'daki Filistinli mültecilerin tarihsel olarak burada hiçbir hakkı yok. Ne insani, ne çalışma ne de sağlık konusunda haklarımız yok. Dolayısıyla Filistinli mülteciler acı çekiyor. Dolayısıyla tüm Filistinli örgütler bu sorunları Lübnanlı yetkililerle görüşerek çözüp, halkımıza iş ve insani yardım sağlamaya çalışma konusunda ortaklaşıyor.

Biraz FHKC'nin ideolojik arkaplanından bahsetmek gerekirse, siz Marksizmle ulusal kurtuluş mücadelesini birbirinden

ayırmıyorsunuz. Fakat tam olarak aynı yere de koymuyorsunuz. Elbette bu iki kavramın tek vücut olmasından söz etmiyorum ama siz bu duruma tarih boyu daha özgün bir yorum getirdiniz. Şu an bu ilişkiyi nasıl değerlendiriyorsunuz? Birleşme ve ayrılma noktaları sizce nereler?

En eskilere gidecek olursak, FHKC'nin öncülü Arap Ulusal Hareketi vardı. Daha sonra 1967'de [Eski Mısır Devlet Başbakanı] Cemal Abdülnasır İsrail ile olan savaşı kaybedince bir şeyler değişmeye başladı. Ulusal harekette bazı şeyleri yeniden dönüştürmek gerekti. [FHKC'nin kurucu liderlerinden] George Habaş ve diğer liderlerimizin ilk düşündüğü şey, kendi toplumumuzu bölmek istemediğimiz oldu. Bu anlamda Marksizme değinecek olursak bu ideoloji bize Avrupa'dan ulaştı, saf haliyle bize tam olarak uyum sağlayamazdı. Bu Marksizm-Leninizmi doğrudan dışarıdan kendimize taklit etmemiz anlamına geliyordu. Hayır, bizim kendi teorimizi geliştirmemiz lazımdı.

İlk yaptığımız bu oldu. İkincil olarak da okumamız gerekiyordu. Kendi coğrafyamızın tarihini olabildiğince iyi kavramalıydık. Çünkü tam da bu yüzden 1938 yılındaki devrimde kaybeden taraf olmuştuk. İngiltere sömürgeciliğine karşı girişilen bu deneyim, Filistinlilerin ilk büyük devrimiydi. Peki ama neden yenildik? Asıl soru bu olmalı. İşte bizim bu büyük soruyu cevaplamamız kendi teorimizden geçiyor. Diyalektik materyalizm diyecek olursak, elbette, metot olarak bu felsefeyi kabul ediyoruz. Ama kendi toplumumuzu da okumalıyız.

Biliyorsun, bizim Filistin Komünist Partisi'nden farkımız vardı. Onlar gerçekten de Moskova'nın kuklasıydı. Ortada Sovyetlerin Filistin meselesine dair söylenen büyük tezatlar var. Yahudi meselesi hakkında öncelere göre daha farklı konuşuyorlardı, İsrail kurulduğu zaman ülke olarak tanımayı anlatıyorlardı. Yahudilerin içerisindeki işçi sınıfından bahsediyorlardı, oysa onların hepsi sonradan buraya geldi.

Genel olarak bunlardan söz edebiliriz. Fakat bir de din

meselesine eğilmeniz gerekiyor. Bizim toplumumuzun çok büyük bir çoğunluğunun dini İslam. Peki bizim İslam dinimize saygı göstermemiz gerektiğine dair konuşan kimdi, George Habaş.. Üstelik o bir Hıristiyandı! Ve aynı zamanda bir Marksist-Leninist! Çünkü bunlar, bizim toplumumuzun ruhunu oluşturuyor. Bu nedenle hoşgörülle yaklaşmalı ve üzerine çalışmalıyız: İslam için iyi nedir ve kötü nedir diye. Öte yandan örneğin İslam'ı IŞİD olarak algılıyorsanız o zaman sözümona "İslam'a karşıyız" diyebiliriz. Fakat İslamı düşmana karşı direnişte bir cephe olarak görürseniz işte asıl o zaman başka. Mesela Latin Amerika'ya bakın, nice Hıristiyan köklü direniş hareketi var ve emperyalizme, sömürgeciliğe karşı savaşıyorlar, değil mi? Biz de mücadelemizi İslamize edebiliriz. Filistin'deki Kassam Devrimi, İslami bir hamleydi ve Yahudi yerleşimcilerle İngiliz karşıtıydı. 1938'e yine bakın, fellahinler, köylüler 'komünizm bizim için iyi mi kötü mü' diye pek düşünmüyorlardı.

Tekrar altını çizmekte fayda var. FHKC tüm mücadele geçmişi boyunca Filistin halkının geleneklerine, göreneklerine ve değerlerine hep saygı duydu. Bununla birlikte çoğu üyesi Marksist Leninist düşünceyi benimsedi. Hepsinin ideolojileri Marx, Engels ve Lenin gibi önderlerin teorilerini paylaşıyorlardı. Ama bunu yaparken Müslüman ruhu korudu ve anladı. Sadece Filistin Müslümanlarından bahsetmiyoruz tabii, tüm çevre de buna dahil. Çünkü biz Suriyeli ya da Lübnanlı Müslümanlarla da bir aradayız. FHKC gerçek anlamda bu ilişkiyi kurmayı başardı. Ve bugün hâlâ milyonlarca Filistinli, emperyalizme ve İsrail işgaline karşı mücadele tarihinden dolayı FHKC'ye saygı duyuyor.

Peki biraz daha açmak gerekirse böylesi bir çatışma durumunda bu teorinin nasıl şekillendiğinden bahsedebilir misiniz? Tabii aynı zamanda güncel olarak kendi önünüze koyduğunuz hedeflerden de söz edebilirsiniz.

Bizim yaşadığımız çatışma dünyanın diğer yerlerindeki sorunlara pek benzemiyor. Bu nedenle kesinlikle kendi reçetemizin de aynı derecede özgün olması gerekiyor. İsrail'in

sömürgeciliği ve koloniciliği dünyanın geri kalan bölgelerinden oldukça farklı. Dışarılardan gelerek bu toplumu içeriden parçaladı. Bu mücadeleye nasıl bakmalıyız? Cevap: Marksizm-Leninizmi arkamıza alarak kendi teorimizi yaratmalıyız. Öbür türlü Marksizmi tek başına önümüze koyduğumuz takdirde, özgün konumumuz gereği yapacağımız işlem kopyala yapıştır benzeyecektir.

Hedefimizse çok basit: Filistin'e geri dönmek. Ama geri dönmek demek, Filistin'i geri almak da demektir. Çünkü ülkemiz şeytanın ağzında. Elbette kolay değil. Ama nasıl yapmalıyız? İşte burası çatışmanın stratejisine dahil. Nasıl? Asıl soru bu. Biliyorsun, bazen 'iki devletli çözümden' bahsediyorlar, bazen de 'iki uluslu tek devletten' bahsediyorlar. Bu sırada İsraililerse 'tek devlet ama siyonist devlet'ten bahsediyor. Fakat biz böylesi bir devleti kabul edemeyiz. Tek devlet olacak tabii, Filistin için, Yahudiler için... Siyonizmse olmayacak. Siyonizm ırkçılıktır. Her köşede siyonizmin silinmesi demek sadece Filistin'de değil, hatta sadece Arap dünyasında da değil, tüm bölgede devrim sürecini hızlandıracaktır. İsrail'in yarattığı yıkımın yansıması sadece Filistin'de değil, tüm bölgede görülebilir.

0 halde çevrenizdeki yaşanan gelişmeleri nasıl okuyorsunuz? Örneğin İran'ın tutumu ve Filistin hareketiyle olan ilişkisi sizin için ne anlama geliyor? İttifaklarınızı nasıl oluşturuyorsunuz?

Tam da bu noktada İran meselesini biz böyle okuyoruz. İran, ABD ve siyonizme karşı açık bir cephe alıyor ve ben bu durumdan memnunum. Bir tepeye çıkıp uzaklardan olan biteni seyredebeyiz. Bize göre her kim olursa olsun, siyonizme ve ABD'ye karşı olan her tavır desteklenmelidir. Bence bizim durumumuz da bu, Marksizm Leninizm düşüncesine bir engel oluşturmuyor. Bazıları, bize uzaklardan bakıp diyor ki, "İran İslami bir cumhuriyet." Oysa bizim açımızdan durumu görmeye çalışmadan yargılıyorlar.

İttifaksa geniş bir ifade... Taktik ittifak mı, stratejik mi? Ama evet, düşmanımızı yenilgiye uğratmak için kimi zaman Hizbullah'la da yan yana geliyoruz. Eskiden çok çarpışıyorduk, o zamanlar biraz aklımız havadaydı. İdeolojilerimizi birbirimizin önüne koymaya çalışıp tartışırken bir de bakmışız ki düşman gelmiş, ikimizi de öldürmüş. Politik, stratejik ve taktik bir hat kurarak düşmana karşı kendimizi nasıl savunacağımızı belirlemeliyiz. Çünkü biz düşman değiliz, farklıyız ama düşman orada olduğu yerde duruyor. Dolayısıyla anlaşma zeminimiz var ve FHKC'nin bu tutumu üçüncü dünyadaki mücadelenin bir parçası.

Peki bu noktada Ortadoğu'daki önemli bir dinamik olan Kürt hareketini nasıl değerlendiriyorsunuz? Kimileri, farklılıklara rağmen her iki halkın da mücadele geçmişi arasında benzer bir ilişki olduğu görüşünde. Kimileriye Kürtlerin 'dış güçlerce kullanıldığını' iddia ederek böyle bir kıyaslamaya pek girmiyor. Siz nasıl bakıyorsunuz?

Öncelikle şunun altını çizelim, bizim Kürt halkına ciddi bir saygımız var, çünkü her şeyden önce kimi ortaklıklarımız gerçekten söz konusu. Onlar da Filistin halkı gibi haklarından mahrum bırakılmışlar. Fakat şu da bir gerçek ki ABD gibi kimi güçler Kürt halkını kabul edilemez durumların içerisine sokuyor. Bu noktada temkini elden bırakmamaları gerektiğini söyleyebiliriz. Kendi kaderini tayin hakkına gelince, bakacağımız yer tabii ki Lenin. Hatta Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra ABD Başkanı Wilson'un politikalarına da bakabiliriz. Ama coğrafya dışarısından birileri bu konularda Bush'a ya da Trump'a bel bağlayınca durum biraz farklı oluyor.

Her ne kadar tüm hareketlerin ortak hattı olmasa da bağımsızlık düşüncesine gelince, bu bağımsızlığı yeni sınırlarla değil de mevcut sınırlarla düşünmek de belki mümkün olabilir. Böylece kültürel bağımsızlığa tabii ki sahip olunabilir. Aksi takdirde diğer 4 ülkenin de parçalanması ve bu durumun ABD gibi güçlere yaraması da söz konusu. Kuzey Irak'daki referandum zamanı İsrail ciddi anlamda bunu

desteklemişti örneğin. Kültürel hakların tanındığı, bağımsız seçimlerin yapıldığı bir özerkliğin savunulmasına neden karşı olalım? Ama dediğimiz gibi bazıları tam bağımsızlığı planlıyor ve bu da kime yarar sağlar şüpheli. Bu çok karışık bir durum bizim için.

Sizler Lübnan'da Filistin'e geri dönmek isteyen mülteciler olarak burada bulunuyorsunuz. Fakat öyle ya da böyle bu ülkede yaşanan siyasi gelişmeler sizi de çok sert bir şekilde etkileyebiliyor. Bu bağlamda Lübnan'da yaşanan siyasi gelişmeler size nasıl geri dönüyor? Mesela son gösterileri FHKC nasıl yorumluyor ve Filistinliler için yansıması nedir?

Şu çok açık ki Lübnan'da yaşananlar ve Lübnanlı bir 'intifada', Filistinlilerin koşullarını derinden etkiliyor. Çünkü biliyorsun ki Filistinlilerin çok büyük bir bölümü kamplarda yaşıyor. Ve bu kampları aslında adalara benzetebiliriz. Hareket etmeye, kampların içerisindeki yaşam koşullarını geliştirmeye bir izin yok. Ya da Lübnan meselesinin hassasiyetinden dolayı sizin özgürce dolaşmanızın imkanı da yok. Filistinliler, ülkede halihazırdaki hassasiyet dolayısıyla topluma gerçek anlamda dahil olamıyor. Bu koşullardan bahsetmek gerekirse, durumun oldukça sefil olduğunu söyleyebiliriz. İş yok, para yok, yiyecek desteği yok... Bunlar mültecilerin karşılaştığı çok büyük sorunlar.

Lübnan'ın sistemine gelince karşımıza oldukça yozlaşmış ve mezhepçi bir yapının çıktığını görüyoruz. Filistinlilerin buradaki yoksunluğu da aslında mezhepçiliğin doğasından geliyor. Bu nedenle Lübnanlılar mevcut rejimle ilgili bir değişim yapabilirlerse, bundan mutlu oluruz. Bahsettiğimiz değişim mezhepçiliğin yerini sivil bir devlete bırakması.

Peki bize nasıl bakılıyor?

'Filistinliler ve Müslümanlar'. Dolayısıyla bizim 'Lübnan'ı ele geçireceğimiz' düşüncesiyle beslenen bir asılsız düşünce körükleniyor. Biz burada kalmak istemiyoruz, Filistin'e geri

dönme istiyoruz. Bize yönelik yapılacakların statükodaki mezhepsel dengeyi değiştireceğinden korkuluyor. Kimileri bizim insan haklarımıza ulaşmamızı sadece bu nedenden dolayı engelliyor. Biz Lübnanlı makamlarla konuşup sadece kendimizin değil, Suriyeli mültecilerin de aynı durumda olduğunu ve haklarımızı almamız gerektiğini iletiyoruz. Ama bir bakan kalkıp diyor ki, “Bizim genlerimiz, bizim kanımız onlardan daha farklı.” Söyleyin bana, bu durumda demokratik, özgür ve modern bir yaşam temelli devrim nasıl olur? Sadece bizim için değil, Suriyeliler de, Afrikalılar da... Herkes buna dahil.

Tabi bu bizim elimizle gerçekleşecek bir konu değil. Tıpkı Suriye’de olduğu gibi. Aslında biz Suriye gündemine dair tutumumuzda tarafsız kalıyoruz. Ama ABD’nin ya da IŞİD’in gelip ülkeyi yok etmesi, -ülkeden bahsediyorum, rejimden değil, bunlar farklı noktalar- bambaşka bir durum. Lübnan’da aynı şekilde. Lübnan halkı da kendi kendilerine rejimlerini devirebilir. Fakat onlara söyledik ki, bunu denerken devleti yıkmayın. Çünkü ABD’nin buraya dair hedefinde kaosun olduğunu unutmamalılar. Aslında tüm Arap ülkeleri için durum aynı. Lübnan’da da özellikle Hizbullah’ın direnişini sonlandırmak istiyorlar.

Kaynak: Gazete duvar

FHKC

Önceki 1 2 Sonraki

FHKC Lübnan Sorumlusu Marwan Abdel-Al: Düşmanımızı yenilgiye uğratmak için kimi zaman Hizbullah'la da yan yana geliyoruz. Eskiden çok çarpışıyorduk, o zamanlar biraz aklımız havadaydı. İdeolojilerimizi birbirimizin önüne koymaya çalışıp tartışırken bir de bakmışız ki düşman gelmiş, ikimizi de öldürmüş.